

Моята Европейка като свят без граници

(есе)

Благодарна съм, че попаднах на този информационен ресурс, който ми отваря портал към Европа. Открих много интересни и изумителни неща. Освен че мога да прочета за цяла Европа интересни и любопитни неща, открих за България събития и факти, снимки и личности.

Например, особено бях изненадана, че е имало българка, която е управлявала самолет или е била пилот. Казва се Мария Атанасова. Модата от 1977 г. е била много интересна. Днес може да се види подобно нещо на модните подиуми в Милано, Париж и на други места. Всичко това сме го имали още преди години.

Друга интересна информация която открих беше за кукерите например.

Гледала съм големите карнавали в Берлин и Рио де Жанейро в Бразилия. А ние сме имали такава традиция още от древността. Това ме заинтригува и аз потърсих повече информация за кукерите в България. В моя край, Североизточна България няма такава традиция. Затова посетих градската регионална библиотека „Проф. Боян Пенев” и там прочетох много за кукерството като традиция и идентичност за българите.

Искам да кажа, че съм редовен посетител и потребител на библиотеката. Тя предлага най-различни услуги като: заемане на книги, читалните са богати на материали свързани с ученето и всякакви новости, които стават по света. Има нови кабинети оборудвани с най-нови и модерни компютри по проект на библиотеките в България „Глобални библиотеки”, това го прочетох от маркера на компютъра.

Кукерите:

Кукерските игри се провеждат в периода на Сирни заговезни. Тогава се извършва „прошката”, което може да се тълкува като създаване на чувство за единство у всички участници в бъдещите празненства тоест като създаване на обща психическа нагласа. Този процес е свързан и с „хамкането” в семеен кръг, придружено с много смях и веселие, както и с паленето на огньовете от момците. Най-ярки, зрелищно и същевременно емоционално наситени са „представленията” на кукерите, изпълнявани през Сирната неделя и на следващия ден („кукеров ден”). В своя разгърнат, „класически” вид те се срещат в Югозападна България – Бургаско, Ямболско, Сливенско, Източна Тракия. Най-типичните и същевременно традиционни действащи лица освен самите „кукери” са „кукерският цар” и „бабата” (негова „жена”, твърде често с малко „дете”). Облеклото на „кукерския цар” е подобно на останалите кукери, но с отличителни белези, подчертаващи неговото особено положение. „Бабата” е мъж, облечен в стари парцаливи дрехи, на гърба с „гърбутка”, носи „дете” – две дръвчета, сковани на кръст и обвити в пелени. Тяхната свита е многбройна, включваща различни действащи лица, като в техният състав и облекло се наблюдава много голяма регионална и локална вариативност. В класическия тип действия кукерската дружина обхожда рано сутрин селото, минава по къщите и събира дарове, като при това се разиграват определени сценки. На пример „бабата” гледа да открадне някое дете или пък на нея и открадват „детето” и тя плаче за него; по места се срещат „венчавка” на „кукерския цар” („дядото”) и „бабата” от „поп”; другаде „дядото” или някои от кукерите симулират многократно с „бабата” полов акт; често пъти „бабата”

симулира и „раждане на дете” – например покачва се на дърва и „ражда” (пуска от там коте) и т.н. След обхождането на селото и землището кукерската дружина се събира на мегдана, „царят” го докарват на колесар, поднасят му трапеза, той яде, пие и благославя. След като той „заорава” на мегдана, като обикновено в ралото са впрегнати кукери, „засява” и благославя. После „царят” бива „убит”, „бабата” го оплаква и обикновено празничното зрелище завършва с „възкресението” на „царя” (главният кукер).

Тази най-обща схема се представя в различни варианти. На практика трудно, ще се срещнат две села, даже и съседни, където сценките и представяните персонажи да са напълно идентични. Многообразието на извършените действия се усложнява и от наличието на отделни характерни образи, които разнообразяват общата схема. Такива са: „берберинът”, който „бръсне” всеки срещнат с дървена сабя; „мечкаря”, който разиграва своята „мечка”, газеща „за здраве” желязките; „попът”, който ръси с вода; „докторът”, „кончето” и т.н. Като цяло кукерите се държат много стабилно, спират и закачат всеки срещнат, вземат дарове или пари за почерпка. Съответно зрителите също се стремят да се включат в извършваните действия, закачат се с кукерите. Настроението на всички е приповдигнато, празнично, обикновено цялото семейство се стича на мегдана, а най-зрелищната част на кукерското представление, което в заключителната си фаза се превръща в буйно общоселско празненство.

Ето информацията с която се сдобих. Вярвам, че тя е доста интересна и обогатяваща въображението на хората. Открих както в сайта така и в библиотека „Боян Пенев” в Разград, както интересната информация, така и снимки от самите обичаи. По този начин се обогатих с късче знание. А това за мен беше не само интересно, а и изключително полезно. Един ден тази информация, ще се предаде и в следващото поколение и то, ще се запознае с една стара, интересна и изключително забавна българска традиция. Ето че в един сайт: europa.eu, е събрана цялата политическа, културна и традиционна история на членките държави на Европейския съюз. Така ще знаем един за друг и ще живеем в едно голямо задружно семейство. Аз искам да науча всичко за останалите държави в Европейския съюз. Искам да знам повече за хората, които живеят там, за техните култури. Искам да контактувам с младите хора на Европа.

Стефани Павлова Желязкова, XII в клас, ПМГ "Акад. Н. Обрешков" - Разград